

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πενιατικῶν Ασπίσεων τοῦ φύλλου 38.
443. Κύθηρα-Θήρα. 444. Ὁπή-Βηρυτός.—445.
Ο λύχος.

446. ΠΑΣΙΦΑΗ 447. —448. 1,
ΑΡΜΕΝΙΑ Λύρα, θύρα, Θή-
ΠΡΙΓΚΙΨ ορά, "Ηρά, ἄρα,
ΚΑΤΑΔΥΩ ἄρπα. 2, Κά-
ΝΟΜΙΚΟΣ γνωμ., κύνων, Κέ-
ΣΟΥΝΙΟΝ νων, σύνων, ὅλων,
ΣΚΤΜΝΟΣ μύλων, μύλων,
ψύλλων, —449. Νέσσος—σέ—γαλ + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πενιατικῶν Ασπίσεων τοῦ φύλλου 38.
443. Κύθηρα-Θήρα. 444. Ὁπή-Βηρυτός.—445.
Ο λύχος.

446. ΠΑΣΙΦΑΗ 447. —448. 1,
ΑΡΜΕΝΙΑ Λύρα, θύρα, Θή-
ΠΡΙΓΚΙΨ ορά, "Ηρά, ἄρα,
ΚΑΤΑΔΥΩ ἄρπα. 2, Κά-
ΝΟΜΙΚΟΣ γνωμ., κύνων, Κέ-
ΣΟΥΝΙΟΝ νων, σύνων, ὅλων,
ΣΚΤΜΝΟΣ μύλων, μύλων,
ψύλλων, —449. Νέσσος—σέ—γαλ + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ι' Ηλείας Λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας
λεπτὰ 5 μέρος. Ελάχιστος δρός 10 λεπτοίς, δηλαδὴ καὶ
αἱ ὀλλαγέστεραι τῶν 10 πληρόνοταί ως νὰ ἥσαν 10.]

Ανταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια·
προτιμῶς τοποθεσίας· διεύθυντις ἀνα-
λήσ: Mr Stylianos M. Costalias, Da-
manhour (Egypte) pour Lacanah (Be-
hera). (Z—254)

Τι γίνεσαι, Αἴδα Πολυγύρου; Σοῦ στέλ-
λουν ἀκύη φυλλάδια τῆς οἰκογενεια-
κῆς βιβλιοθήκης; Δὲν ἀνεκάλυψες;
Ρόδον τοῦ Μαίου. (Z—255)

Α γανητός! Όνειροπόλις τῆς Δόξης συγ-
χώρω διὰ βραβευθέν Ποίημα.
Ἐλλήνοποι. (Z—256)

Συνάδελφοι! . . .

Στοιχασίας νὰ ἐκθέσω ὑποψηφιότητα
ἐν τῷ ἔφεστινῳ δημοψηφίσματι τῶν φευδα-
νύμων, δὲν ἀπορέλπω εἰς πλήρωσιν φιλοδο-
ξίας τινός, οὐδὲ εἰς τὴν πρόθεσιν νὰ πολεμήσω
τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους. Μὴ ὑποκινούμενος
λοιπὸν ὑπὸ τοιούτων ἀλατηρίων, ἐκθέτω ὑπο-
ψηφιότητα, ἐμφροσύμενος μόνον καὶ μόνον
ὑπὸ μιᾶς ἵρας ἴδεις, διτὶ πρέπει ἐν τοῖς ἐκά-
στοτε δημοψηφίσμασι νὰ βραβεύεται ἐν φευ-
δανύμον πληθῶς ὑπέροχον, καὶ τὸ ὄποιον ὃς
ἐκ τῆς ὑπεροχῆς του νὰ ἐπιβάλλεται τοῖς λοι-
ποῖς. —Τὸ φευδανύμον μου περιλαμβάνον ἐν
τῇ ἔννοιᾳ του Πολησιον, Πλονι, Πατρίδα καὶ
συγκεντρώνων πάντα ταῦτα, εἰς δύο ὄπις
ὑπερφύγοντος λέξεις "Μαρμαρωμένος Βασιλῆς",
νομίζω διτὶ κέντηται τὰ κατάλληλα προσόντα,
ὅπως ὥχη τῆς τιμῆς ταύτης. —Τὶς ἀγρού
ὅτι τὸ φευδανύμον μου "Μαρμαρωμένος Βα-
σιλῆς" εἶναι τὸ ὄνομα, μὲ τὸ ὄποιον ἡ Μοσ-
σα, οἱ θρόλοι, καὶ τὰ ἀθάνατα Δημοτικά
χραγούνδια, περιβάλλον τὸν ἔσχατον τῶν Πα-
λαιολόγων, τὸν Κωνσταντίνον Παλαιολό-
γον, τὸν τελευταῖον αὐτοκράτορα τῆς Κων-
σταντινουπόλεως; Διὰ ταῦτα λοιπὸν πάντα,
θερμοπαρακαλῶ πάντας τοὺς συνδρομητάς
τῆς Διαπλάσεως, ἵνα ὑπεργηφθώσων ἡμετέ-
ρου φευδανύμου, ἐν τῷ πεποιθήσαι στι, ἐκτὸς
τῆς καλαισθούσας ἥν θὰ ἀποδείξωσι, νὰ ἐκτε-
λέσωσι συγχρόνως καὶ παθῆμον ἰερόν, δρε-
λόμενον εἰς τὸν τελευταῖον Ἑλλήνα Αὐτο-
κράτορα, τοῦ ὄποιού τὸ Πανελλήνιον πρό-
κειται ἥδη, κοινοῖς ἔργονοις, νὰ ἐγειρῃ τὸν
ἀνδριάντα.

ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΑΗΑΣ (Διο-
νύσιος Π. Κουνορόης—πρώην "Αννίβας
δ Καρχηδόνος). (Z—257)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάρια πανταχόθεν.
Τὸ καλλίτερον βραβεύσω διὰ λευκώ-
ματος. Διεύθυνσις: Démétre G. Malellis,
Aivali (Turquie d'Asie). (Z—258)

Πάνων ἀνταλλαγὴν δελταρίων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι ἀντα-
ποκριτᾶς διὰ τὰ φραΐα των καὶ λαμπρὰ δελ-
τάρια.

Κωνσταντίνος Θ. Σιαπέρας. — Φιλέλλην
Μανεδών (Βελγιράδιον, Σερβία). (Z—259)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-
δρος—"Ανδρος") μέ + (Φάσις—φᾶς) σέ—
ΝΕΜΕΣΙΣ.—450. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αρ-
χιμήδης, "Ερμῆς, "Αριστοτέλης, Ρωσία,
Ιουτινιανός, Μιλάνον, Φλοσφία, Καλ-
λάνασσα, "Ερατοσθένης, Παγασητικός).—
451. Οιήπερ φύλλων γενεὴ τοῖς καὶ ἀν-
δῶν, —452. "Η Πέργαμος εἴνε πόλις τῆς
Μυστας (ὑπὲρ Γᾶ μοι σὺν ε-πολ εἰς τις-ρι-
στ-ας.)

Δέχομαι ταχυδρ. δελτάριων, εὐχαριστῶ
θερμότατα τὸν φιλάτονος μοι + (Μαλαν-

λογή σας δὲν θὰ πέσῃ βέβαια εἰς τοὺς δρόμους ή εἰς τὰ ἄλλα περαστικὰ καὶ πολύσυχα στα μέρη, δόπου θὰ ἐτρόμαζαν καὶ θὰ αγρίευαν πολὺ εὔκολα τὰ πουλάκια τῶν ἀγρῶν. Φυσικά, θὰ προτιμήσετε τὸν κῆπον, καὶ τοὺς ἀποκέντρους τοίχους τῆς κατοικίας σας.

Εἰς ἔργον λαϊπον! Καὶ τί χοράν, ἀλλήθεια, οὐτε αἰσθανθῆτε, δταν ἰδῆτε δτι, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας σας, αὐξάνει τημαντικὰ ὁ πτερωτὸς πληθυσμὸς τῆς γειτονίας σας! Δύναμαι μάλιστα γὰ σᾶς διαθεσιώσω δτι ἡ «Διάπλασις» θὰ συμμερισθῇ τὴν χαράν σας, δταν μάθῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κόπων σας.

**

Η ΚΟΜΨΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΖΩΝΙ

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ήδε σελ. 354)

— Γαῦ! εἶπεν ἡ Κομψή καὶ ἀνεκάθησε, μὲ τ' αὐτάκια τῆς στηλωμένα, καὶ ὅλη προσοχή. Τῆς εἶχαν καλοσρέση, τῆς δεσποινίδος μας, αὐτὰ ποῦ τῆς ἔλεγε τὸ τριζώνι· καὶ μάλιστα, ἀφοῦ ἐπρόκειτο γὰ τῆς πῆ καὶ μιὰν ιστορία, ἄλλο δὲν ἥθελε καὶ αὐτή, παρὰ γὰ τὴν ἀκούση.

— Μπᾶ! δὲν τὸ πιστεύω! — εἶπεν ἡ κυρά - Δογοῦ.

— Μᾶ σταθῆτε πρῶτα ν' ἀκούσετε... Νά... ὁ Ἀσπρούλης εἶχε ροκανίση

«Ἐγώθηκε σὰν τὸ θυριό ἐπάνω τῆς καὶ τὴν ἑδάκητε ροβερά...» (Σελ. 361, στ. α').

ἔνα κόκκινο, καὶ, ὀφοῦ τὸ ἔδαφος θέματος, τὸ ἔπειτας.

Τότε ἡ κακομοῖρα ἡ Ἀγθούλα ποῦ δὲν ἥξερε πῶς ἤτανε δικό του, ἐπῆγε καὶ τὸ ἔπηρε γιὰ γὰ πατέη, καὶ ὅχι γιὰ γὰ τὸ φάγη, διότι δὲν εἶχε μείνη διόλου κρέας ἐπάνω στὸ κόκκινο... Λοιπόν, ἔκεινο τὸ κακόπαιδο, τὸ ἀγόρι σας, ἐχύθηκε σὰν τὸ θηρίο ἐπάνω τῆς, καὶ τὴν ἑδάκητε φοβερά... Ὁ Άλας ἔτρεξε, νὰ τοὺς χωρίση, χωρὶς πολὺ νὰ τοὺς πειράξῃ μὲ τὰ δόντια του, — μὰ ἐλάπτε νὰ τοῦ βάλετε γγώσι, τοῦ γυιοῦ σας! Ὁ κύριος Ἀσπρούλης τρεῖς φορὲς ἐγύρισε γὰ ξαναδαγκάση, καὶ τότε πιὰ ὁ Άλας, θέλοντας καὶ μή, ἀγρίεψε, καὶ τὸν ἔβαλε κάτω καὶ σοῦ τὸν ἔκανε τοῦ ὀλατοῦ!

— Ιως ἐπαραφέρθηκα λιγάνι, εἶπε καὶ ὁ Άλας, περισσότερο μάλιστα, παρὰ δοσοῦ ἥθελας ἂμα μαλώνη δμως κανεὶς,

δὲν κυττάζει οὔτε ποῦ κτυπᾷ, οὔτε ποῦ πονεῖ...

— Τόσο τὸ χειρότερο, εἶπεν ἡ Μουγγή, ἡ δποία δὲν ἐννοοῦσε κανενὸς νὰ χαρίσῃ κάστανα. «Ἄς ἐκαθότανε σ' αὐγά του δικύριος Ἀσπρούλης» τί ἥθελε νὰ πάγη νὰ τσακωθῇ; «Ἄν πονῇ τώρα καὶ κλαίη, — καὶ εἴμαι βέβαιη; Καὶ γιατί, παρακαλῶ;... Ἐτραβοῦσε ἔνα χονδρὸ κούτσουρο καὶ ἐφινότανε κατακουρασμένο. Βέβαια, ἐπρεπε γὰ τρέξω νὰ τὸ βοηθήσω· μά, ἔλα ποῦ μὲ εἰχαν θυμώσῃ! εἶχαν ἔλθη γὰ μοῦ χαλάσουν τὴν ἡσυχία στὸ ἐρημητήριον μου! Γιὰ φαντάσου, δλος ἔκεινος ὁ λαὸς γὰ ἔλθη καὶ νὰ κατοικήσῃ δίπλα μου.

(Ἔπειται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΚΟΜΨΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΖΩΝΙ

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ήδε σελ. 354)

— Γαῦ! εἶπεν ἡ Κομψή καὶ ἀνεκάθησε, μὲ τ' αὐτάκια τῆς στηλωμένα, καὶ ὅλη προσοχή. Τῆς εἶχαν καλοσρέση, τῆς δεσποινίδος μας, αὐτὰ ποῦ τῆς ἔλεγε τὸ τριζώνι· καὶ μάλιστα, ἀφοῦ ἐπρόκειτο γὰ τῆς πῆ καὶ μιὰν ιστορία, ἄλλο δὲν ἥθελε καὶ αὐτή, παρὰ γὰ τὴν ἀκούση.

— Λαυρά! εἶπε τὸ τριζώνι. Νὰ καθήσης δμως ἡσυχη δλίγχ λεπτά. «Γ-στερα, θύμωσε καὶ ἀγρίεψε μαζί μου, δσο γὰ βαρεθῆς, — καθὼς ταιριάζει νὰ κάνῃ κανεὶς μ' ἔνα γερούτανι σὰν κ' ἔμενα. Λοιπόν, μικρούλα μου, πρέπει νὰ ἔσρες δτι ἔγω δὲν ἔξησα δλα τὰ χρόνια μου ἔδω, 'ς αὐτὸ τὸ ζεστὸ σπίτι. Μιὰ φορά κ' ἔγω ἔκαθόμουν στὴν ἔξοχη, 'ς ἔνα λειβάδι, δπου κάποτε τὸ φινόπωρον δ' ἀνεμος ἐσφύριζε ἄγρια κ' ἐστήκωντας φηλὰ τὰ κίτρινα λειφάνα τῶν φύλων. "Ημουν παληκαράνι τότε, καὶ λίγο μ' ἔμελε.

— Εκτές τούτου εἶχα εύρη μιὰν ἡσυχη κατοικία, σὲ μέρος ἀσφαλές καὶ προφυλαγμένο, κοντά στὴν ρίζα ἐνδος μεγάλου δένδρου...

— Ενα πρώτι, καθὼς ἔξυπνοςσα, είδα δχι μακριὰ ἀπὸ τὸ σπιτάκι μου, ἔνα τάγμα δλόκληρον ἀπὸ μυρμήκια. Εἶχαν ἀναγκασθῆ γὰ μεταναστεύουν ἀπὸ τὴν παλαιάν των κατοικίαν, καὶ εἶχαν περάση τὴν νύκτα σ' ἔνα λακκάκι ἐκεῖ κοντά. Τὴν ώρα ποῦ ἔξυπνησα ἔγω, μεριὰ ἀπὸ αὐτὰ, οἱ ἀρχηγοὶ των φαίνεται, ἀνεβασμένα ἐπάνω σὲ μαργαρίτες, δπως οἱ ρήτορες στὸ βῆμα, ἔλεγαν κ' ἔρρητόρευαν μὲ πολλὲς χειρονομίες: «Όταν οι λόγοι ἐτελείωσαν, δὲν θὰ είσαι μετανοημένη! Καὶ τώρα, τὸ τραγοῦδι μας!

— Τὸ ζωηρὸν «κρικρί» ἀντήγησε πάλιν μέσα στὸ τάκι: τὰ ζύλα ἔθηγαλαν ζωρότερες ἀγαλαμπτές· αὶ σπιθες ἐσπιθοβλητσαν δυνατώτερα· καὶ ἡ Κομψή, ἐνθουσιασμένη μ' ἔκεινην τὴν λάμψιν, ἐγκάγισε ζωηρότατα:

— Γουαῦ! γουαῦ!

— Σιωπή, Κομψή! τῆς ἐφώναζεν ἡ

Μαρία ἀπὸ τὴν θύραν τῆς τραπεζαρίας μὲ αὐτηρὸν τόνον.

— Νά τα μας! γὰ κ' ἡ Μαρία ποῦ μάς κάνει τὸν καμπόσο! Πᾶς σᾶς φαίνεται, κύριε Μπλάκι;

— «Ε! ἀσε μὲ γὰ κοιμηθῶ! εἶπεν ὁ ζωγρότσκυλος.

Κ' ἔκλεισαν πάλιν καὶ οἱ δύο τὰ μάτια τῶν, σιωπηλοί, ἐμπρός στὸ τέλιον, περιμένοντες γὰ ἔλθη γά φαγητοῦ...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

Ο ΜΑΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΦΛΟΤΕΡΑ

(Μετειστορία μπο L. HAMEAU)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Η περούκα τοῦ κ. Χωροδίκου

«Οταν ὁ χωροδίκης καὶ ἡ ὑπηρέτρια του ἀπεμαρκύρησαν ἀρκετά, δταν κάθε πρότος καὶ κάθε φασαρία ἔσθυσαν ἀπὸ τὸ σπίτι, τὸ καλάθι, ἡ αἰτία δλητῆς τῆς τρομάρχες, ηρχισε γὰ σολεύη μόνον του. Τὸ σκέπασμά του ἀνεστήθη, διότι τὸ ἐσπρωχγε ἔνα χεράκι, τὸ χέρι ἐπρόβαλεν δλη πάνω, ἐπειτα γὰ μεγάλη πλατείαν, μὲ τὸν ἀγροφύλακα τοῦ χωρού, δὲ ποτὸς εἶχε κάμη τὴν περιπολίαν του κ' ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπίτι του διὰ γὰ ησυχάση.

— Βοήθεια! βοήθεια! ἐφώναζεν ὁ χωροδίκης ἀμα τὸν εἶδε μᾶς κυνηγοῦσε καλλικάντζαροι!

— Καλλικάντζαροι; ... Μὰ ἔγω δὲν βλέπω κάνενταν! — εἶπεν ὁ ἀγροφύλακας, καθὼς ἔστρεψε γὰ κυττάξη δλόγυρά του.

— «Εχουν φύγη, φαίνεται, τὰ πονηρὰ κυτταδικιμόνια! — ἀνεστέναξεν τὴν Ζαμπέττα.

— Ετοι φαίνεται, παρετήρησεν ὁ ἀγροφύλακας. Μπορεῖτε νὰ ἐπιστρέψετε γὰ συχοῦ στὸ σπίτι τους, κύριε χωροδίκη.

— Αφοῦ ἐτανύσθη καλά-καλά, ἔκαμε μὰ τούμπα διὰ γὰ ησυμουδιάση τὰ μέλη

«Ο Τοσουλάκης ἔγγη-

κεν δλόκληρος ἀπὸ τὸ καλάθι...»

(Σελ. 365, στ. α')

τοῦ καὶ ἔπειτα ἔτριψε τὰ χέρια του διὰ μαρτιά.

— Περίφημα! δλα πάνε περίφημα! — εἶπε καὶ ἐπανέλαβε σκασμένος στὰ γέλια.

— Οι κατεργαράκος μας εἶχε διασκεδάση περίφημα ἔως τώρα μὲ τὴν ἀπλοῖ-κότητα τῶν θυμάτων, ποῦ ηρύτε γὰ περιγέλαση εἶχεν δμως δρεξιν κάτι τὸν ἀνδρείαν τὸν ζαμπέτα, δταν δρεξιν εἰς τὰ χέρια τῆς Ζαμπέτας, δταν ἔφθασαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κ. χωροδίκου.

— Εδῶ θὰ είνε κυριμένο τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, εἶπε φοιτημένος ὁ χωροδίκης μας ἐμεῖς δμως θὰ τὸ ζετρυπώσωμε καὶ θὰ τὸ πετάξωμε ἔξω, τὸ ἀχρεῖο καὶ ἐλειεινό...»

— Επέτυχα δ, τι ἐγύρευα! — ἐφώναζεν ὁ Τοσουλάκης, καθὼς ἐσήκωνεν ἀπὸ κατώ τὴν περρούκαν καὶ τὴν ἔθα-ζεν εἰς τὸ καλάθι.

— Ακριβῶς, παληκάρι μου· ἀπὸ ἐκεῖ μέσα κάνει τὸν καμπόσο! Πᾶς σᾶς φαίνεται, κύριε Μπλάκι;

— Αφοῦ τὴν ἐτοποθέτησε ἐκεῖ μέσα, ἐφρόντισε γὰ ξανακλείση τὸ καλάθι ὅπως ἡτο προτήρεα.

— Επερεπε τώρα γὰ σκεφθῆ καὶ διὰ τὴν ὑποχώρησην του ἀπὸ ἐκεῖ μέσα. Ἄλλα αὐτὸ ἡτο εὔκολον πράγμα, διότι δλες αὶ πόρτες εἶχαν μείνη ὀρθάνοιτες...

— Εν τῷ μεταξὺ ὁ χωροδίκης, σύρων πάντοτε κατόπιν του τὴν Ζαμπέταν, ποῦ ἔτρεχε πιασμένη ἀπὸ τὲς ποδιές του ρούχου του, εὑρέθη ἐπὶ τέλους μάτη μὲ μύτη, ἐπέστρεψεν τὴν περιπολίαν του καὶ διάποτες πόρτες εἶχαν μείνη ὀρθάνοιτες.

— Μὴν τ' ἀφίσης τούλαχιστον! εἶ-πεν ὁ Βογιαράτος, δπισθιδρούν ἔως τὴν σκάλαν, καθὼς του τὸ κεφάλι! . .

